EN YUNI LIED

April un Moy, wuh sin sie now,
Konscht's rohda, sawg?—Well, anyhow
Der Juni waer net naigscht so scheh
Won's awkaemt yuscht uff ihn a'leh.

Der Bolser waer net naigscht so reich,
Waer net sei Dawdy dert "im Deich,"
Un het'm Hawb un Gute fermocht —
Ken Wunner os der Bolser lacht.

So geht's 'm Yuni grawdament,
Er lacht wie'n Maed'l wom'r's nennt
Beim Blumsock schpiela — neh, ach neh!
Wie der wuh's hut uff Schose un Beh.

Doch sawg, is net der Yuni scheh?
Wer's noch net glawbt den lusst m'r geh:
Er is wie'n dawver, blinder Mon,
Os nix meh haert un sehna kon.

Im Yuni klawgt der Bauer net,
Os er net plenty Arwet het;
Die Hoyet kummt, die Aernt rickt bei,
Doh muss'r flink un wusslich sei.

F'r olters hut m'r nix g'wisst
Fun so f'rdullt Maschina Dings;
Doh is m'r mit d' Sensa drah
Un g'fahra uff d' Gerverschprings.

Doh hut's g'dengelt frieh un schpote,
Noch alla fertzich Ecka naus,
Noh is m'r mit d' Recha ob —
'S war nix wie Maus un Katz im Haus.

Sie hen sich in'n Roy hieg'schtellt,
Noh is's on der Fens drah naus;
Ich sawg der sel war g'schposs g'west,
So ebbes findt m'r nimmie aus.

Won's schtump war hen sie frisch gewetzt,
Noh hen die Sensa ovver g'schwetzt:
"Der Wetz is gute, der Wetz is gute,
Der hinnerscht hut die Schlong im Hute."

Wer dorschtich war hut Dorscht gelescht,
Dert unner'm Graas war'n Schtitzanescht;
Eh Ort hut schun der Adam g'hot,
Die onner hut doch's menscht gebot.

Noh hut m'r biss'l g'schposs gemacht,
Die Maed getzerrt, die hen gelacht;
Noh is's widder frisch druff nei —
'S mocht Hovvergais un Gricks'l schei.

So tzwischa Ihmstzeit war's Gebrauch
Tz' sorga f'r'n lehrer Bauch,
Noh sin sie kumma mit de Kerb
Foll gute Socha, frisch un merb.

Dert un'rm Bawm war's schae gemacht,
Dert hut die Frah noh's Dischduch g'schpraet;
Die Mawd hut hortich ousgepockt —
'S war'n rechter Picnic, so war's g'schtockt.

Doh wara Kucha, Boi un Weck,
So dicka Werscht un Seidaschpeck,
Un Brod un Schmieres, dick un din,
Un G'scherr mit Salmongundie drin.

Fer Kaffie hut die Frah aw g'sorgt,
Der Wasserkrug wor uffgegorgt,
Un dan un wan, hut's yuscht gebasst,
Hut's Lemonade d' Dorscht em g'fasst.

Dert hut m'r g'sutza uff d' Knie
Un hut sich g'schuckelt har un hie;
Die Gricks'l hen im Butter g'huckt
Un hen die Hoyschreck bei gelockt.

Wos hut's em g'schmockt im Feld dert draus,
'S wor besser wie so'n huchtzich Schmaus;
Ich wut ich waer mohl widder dert,
Wuh so die Hoyet g'feiert wert.

Der Yuni kummt ols immer noch,
Mit Fegel, Blumma, Duft — un doch,
'S is evva ken so'n Yuni meh,
Wie's ehmol war — mehn ich's a-leh?

So tzeita sin der Revver nuff,
'S kummt mohl'n Tzeit, s'hehrt alles uff;
So geht's de Menscha, dir un mir —
D' Krebsgang dorch die Drauer-Diehr.

—ASTOR C. WUCHTER

NOTE: The orthography of the manuscript has been retained.

Vum Till Eilenspiegel